

opusdei.org

Лист Прелата (вересень 2009)

Єпископ Хав'єр Ечеваррія
висвітлює марійні свята
цього місяця та запевняє нас,
що Марія здобуватиме для
нас ласки, яких ми
потребуємо у нашій
щоденній боротьбі.

23.09.2009

Мої дорогі діти: нехай Ісус береже
для мене моїх дочок та синів!

Ми розпочинаємо ще один
багатий на марійні свята місяць. І

як завжди, ці святкування приносять радість в серця тих, хто визнає себе її дітьми. Для мене також цей місяць сповнений особливих спогадів, адже 8 вересня, у свято Різдва Пресвятої Діви Марії я просив про вступ до Opus Dei. Я завжди розглядав це як знак особливої турботи нашої Матері в день її свята.

Одного разу, коментуючи покликання Трьох Царів, що, відомі зіркою, здійснили свою подорож до Віфлеєму, наш Отець запевнив нас: “Ми мали такий самий досвід. Ми також помітили нове сяйво, що сяє у наших душах та стає дедалі яскравішим. Це було бажанням жити повним християнським життям, прагненням присвятити своє життя служінню Богу. Якби кожен з вас розповів іншим про особисті обставини, за яких його покликання дало себе відчутти,

вони одразу б дійшли висновку, що це є дією Бога. Так принесімо ж подяку Богу Отцю, Богу Сину, Богу Святому Духу і Діві Марії, через яку приходять до нас всі небесні благословення, за цей дар, що разом з нашою вірою, є найвеличнішим, чим Господь може нагородити своє творіння. Цей дар - щире бажання досягнути повноти милосердя, переконання, що святість не тільки можлива, але й конче потрібна у вирі нашого суспільного та професійного життя.” [1]

Св. Бернард, цей пристрасний співець Марії, чудово виразив це в одній зі своїх присвячених Матері Божої проповідей: “Якщо сонце не освітлюватиме більше світ, - писав він, - як зможемо ми отримати світло? Заберіть Марію, Зорю Морську, що сяє над морем, беззаперечно великим та неосяжним, і що тоді залишиться

окрім темряви, що ховає все,
смертної тіні та найгустішої ночі?
З самих глибин нашої душі, з усієї
любові нашого серця та прагнення
нашої волі прийдімо поклонімося
Марії, адже це воля Бога, який
бажає, щоб ми отримали все через
неї.”[2]

Духовна традиція назвала Марію
Всемогутньою Заступницею, тому
що Син неодмінно дарує нам все,
щоб вона не попросила. Матір
Божа добре знає, що сприятиме
Господній славі та нашому
духовному добробуту, і саме це
вона благає в Бога для нас. Тож
звертаймося протягом цього, так
гарно прикрашеного Марійними
святами місяця, до її заступництва
з упевненістю та наполегливістю.
З кожного з цих свят ми можемо,
наче бджоли з квітів, зібрати
компоненти, потрібні нам для
виробництва, з Божою поміччю,
меду духовної поживи, якої, як

малі діти, ми потребуємо. Сама наша Мати заохочує нас словами натхнення, які літургія вклала в її уста: *Я мати красної любові, остраху, знання й благодії, я даю вічні блага всім моїм дітям і тим, що від Бога призначені. Прийдіте ж до мене, ви, що мене бажаєте, і живітеся досита плодами моїми. Згадка про мене солодша від меду, і моя спадщина солодша, ніж медовий стільник.*[3]

Бачучи такі великі скарби, запитаймо себе, чи часто протягом дня звертаємося ми до нашої Матері в наших великих та малих потребах? Чи часто люблячий заклик, - Мати, моя Мати! - виходить з наших сердець, злітає з наших уст безупинно, як у нашого Отця? Чи кличемо ми її настійливо, наче та самотня дитина, що потребує материнської турботи?

Перше марійне свято цього місяця — Різдво Богородиці, 8 вересня. Ми часто замислювалися над тим, що з народженням Марії день спасіння розпочав своє наближення до землі, тому що *Христос народився, Сонце Правди, наш Бог і Спаситель*. [4] Пророки передбачили цей незабутній день, і Церква висвітлила його вибором першого читання Святої Меси, уривком з книги Міхея про Віфлеєм, місто, де мав народитися Месія. Як вказує Папа: “Месія, говорить пророк, мав бути нащадком Царя Давида, як і він народженим у Віфлеємі, але своєю постаттю перевищити усі людські обмеження. Його велич мала сягнути “аж до кінців землі”, так само як і його мир (пор. Міх 5:1-4).” [5] Далі Бенедикт XVI продовжує: “Прихід “Господа помазаного”, котрий мав позначити початок людського визволення, був описаний

пророком із загадковою виразністю: “до часу, коли породить та, що має родити” (Міх 5:2). Отже Літургія, ця школа віри, навчає нас розглядати народження Марії у безпосередньому зв'язку з народженням Месії, Сина Давидова.”[6]

В таємничих словах Міхея ми можемо побачити натяк на пророцтво Ісаї, яке Євангеліє пов'язує із Марією: *Ось діва матиме в утробі й породить сина, і дадуть йому ім'я Еммануїл.* [7] Ці слова сповняться у мить Благовіщення, коли божественне Слово дією Святого Духа стане плоттю в найчистішій утробі Матері Божої.

Євангельське читання подає нам тривалий опис св. Матеєм Ісусового родоводу і завершується сповіщенням Господнього задуму.

“Воно подає історію Ізраїля від Авраама й далі як паломництво, яке з усіма його піднесеннями й падіннями, шляхами й блуканнями врешті-решт веде нас до Христа.”[8] В цьому довгому переліку постатей Старого Заповіту разом із вірними Богу чоловіками та жінками не бракує й тих, хто поведився інакше. Ми бачимо там великих патріархів Авраама, Ісаака та Якова, з відданістю відповідавших на божественний заклик, але також ватажків і царів, що були великими грішниками. Деякі з них покаялися, інші — ні. Теж саме з жінками, разом з Рутою, Божою улюбленицею, є й інші, що порушували його закон. Бенедикт XVI підкреслював, що “родовід зі своїми світлими та темними посталями, їхніми успіхами та падіннями, показує нам, що Бог може робити торити прямий шлях навіть серед звлістих доріг нашої

історії. Бог дозволяє нам бути вільними, і навіть в наших падіннях він завжди знаходить нові способи, щоб проявити свою любов. Господь не зазнає невдач. Отже його родовід є запорукою Божої вірності, запорукою того, що Бог не допустить нам впасти, і запрошенням спрямовувати наші життя завжди й знов до нього, йти завжди й знов до Ісуса Христа.”[9]

Ось одна з наук, що впливають з родоводу Ісуса, якою св.Хосемарія запрошував нас збагатитися:

“Євангелісти не могли записати всього, що вони знали про Ісуса, тому що це потребувало багатьох томів докладних записів його слів та вчинків. Однак серед обраних ними епізодів є декілька, що показують не з кращого боку самих апостолів. Все це — урок.”[10] Він продовжує: “Давайте ще раз розглянемо родовід Ісуса. Там ми знайдемо чоловіків та

жінок, предків Йосифа та Марії, що у свій час були далеко не взірцевими. Поза сумнівом, Мати Божа хоче, щоб ми чітко зрозуміли, що вона, будучи найчистішою — Непорочною! - приймає нас з усіма нашими плямами. Коли ми наближаємося до Марії та Ісуса із чистим сумлінням і щирою волею, то ніщо з того, що трапилось у минулому, не має значення. Ми можемо розпочати наше життя наново. Отже протягом цілого дня ми повинні часто очищати наші наміри.”[11]

Ці роздуми протягом Року Священства надихають нас заохочувати, і серед духівників також, широке апостольство в потребі Таїнства Примирення і возносити хвалу за ці засоби отримання прощення наших гріхів, яке Бог дав Церкві. Ми повинні бути сповнені оптимізму

та спокою, тому що Бог не стомлюється від наших слабкостей, хоча він і не бажає їх. Ані наші гріхи, ані недосконалості не можуть відділити нас від нього, якщо ми шкодуємо через них та просимо вибачення, прибігаючи в разі потреби до таїнства Покаяння. Наш Господь прагне шляхом свого милосердя залучити нас назавжди до своєї любові.

Я ще раз наголошу словами св.Хосемарії: “Я хочу, щоб ви завжди бачили цю перспективу в нашій боротьбі. Ніколи ми не маємо забувати, що в нашому внутрішньому житті ми повинні боротися, не впадаючи в розпач. Ми не можемо відступати, знов, і вже вкотре, побачивши потребу очистити наш шлях в нашій служінні Богу.”[12]

За чотири дні після Різдва Богородиці, 12 вересня,

відзначаємо свято Святого Імені Марії. Яку радість ми відчуваємо, призиваючи нашу Матір її іменем! Марія має бути завжди в нашому серці та на наших устах, але особливо під час, коли нашу душу струшують вітри спокус та труднощів, які Бог допускає, щоб виховати в нас покору та розбудити в нас цілковиту довіру до його всемогутності.

В часи випробувань може з'явитися певна збентеженість, що навіть ослабить наше завзяття до продовження боротьби. Тоді нам треба, докладаючи великих зусиль, наполегливо шукати Зорю Морську, нашу Матір. Давайте знов послухаємо св.Бернарда, його добре відомий вислів: “Якщо здіймаються вітри спокус, якщо ти стикаєшся з рифами лиха, поглянь на зірку, звернися до Марії...Ти не заблукаєш, якщо будеш прямувати за нею, ти не впадеш у

розпач, якщо ти прикличеш її, ти не загубишся, якщо думатимеш про неї. Якщо вона тримає тебе за руку, ти не впадеш, якщо вона захищає тебе, тобі нема чого боятися, ти не відчуєш втоми, якщо вона поведе тебе, ти безпечно досягнеш мети, якщо вона охоронятиме тебе. І ти пізнаєш, чому сказано: “ім'я ж діви було Марія. (Лк 1:27).”[13]

З могутньою допомогою Матері Божої ми завжди перемагатимемо, хоча часом ми можемо зазнати поразки в сутичках нашої щоденної боротьби. Марія невтомно охороняє нас, і коли чує своє ім'я з наших вуст, вона негайно поспішає на наш захист. “Мати! Клич її, взивай до неї. Вона слухає, вона бачить, що ти в небезпеці, і вона, твоя свята Мати Марія, з ласки свого Сина пропонує тобі як притулок свій покров та ніжність своїх обіймів. І

це додасть тобі сил для подальшої боротьби.”[14]

Свято Матері Божої Скорботної, 15 вересня, промовляє до нас цінністю тиші та прихованої жертвовності. Варто захопитися її силою у годину суму та страждань і розважати над цією силою. “Ісус знов утішений присутністю, в любові та спокої, його матері. Марія не кричить, не метушиться несамовито. Скорботна, вона там, стоячи поруч зі своїм Сином.”[15] Мої дочки й сини, хіба це не вчить нас, що бути відважно непохитним біля Хреста, біля Христа на Хресті, є умовою і запорукою багатьох надприродних ласк? Пам'ять про відповідь Богородиці повинна допомогти нашому очищенню під час фізичних або моральних терпінь, навіть коли спокуса збунтуватися намагається заповзти в наші душі. В такий час

я запрошую вас оновити намір нашого Отця, допомогавший йому виконувати місію, довірену Богом: “Це те чого ти хочеш, Господи?... Тоді я також хочу цього!”[16]

До речі, хіба можемо ми не згадати в цей день нашого улюбленого дона Альваро? Благаймо його заступництва в цю чергову річницю його призначення першим наступником нашого Отця, щоб він випросив для нас у Господа миру, душевного спокою, який він завжди поширював навколо себе, але особливо під час напруги та складнощів.

Насамкінець, 24 серпня ми маємо літургійний спомин Матері Божої Покутної, заступниці, до якої св.Хосемарія звертався в вирішальні моменти історії Справи, впевнений що вона здобуде ласки, потрібні йому для

кращого служіння душам.
Прийдімо до неї, просячи
надприродних дарів, яких нині
потребує Церква і така маленька її
частина як *Opus Dei*, а також всі і
кожен з нас. Не забуваймо
протягом цього Року Священства
(я свідомо наголошую на цьому)
наполегливо просити у Бога
покликань до священства та
святості всіх священнослужителів.

В ваших молитвах прибережіть
особливе місце для ваших братів -
асоційованих членів Справи,
котрих 6 вересня в Торресьюдаді я
висвячуватиму на священників. І,
як я нагадую вам кожного місяця,
не опускайте щоденно молитися
за Папу та всіх тих, хто допомагає
йому провадити Церкву. Моліться
пристрасно проханням *Dominus
conservet eum, et vivificet eum, et
beatum faciat eum in terra*, Да
захистить його Господь, дасть
йому натхнення та щастя на

землі, яке ми щоденно здійсмаємо до неба в наших Precses.[17]

Супроводжуймо його, в особливий спосіб, під час подорожі, яку він планує здійснити до Чехії, з 26 по 28 вересня.

Я приєднався до всіх вас в ваших молитвах перед образами Матері Божої Провидіння в Пуерто-Ріко і Матері Божої Гвадалупської в Мексиці. Я також мав можливість (ми всі мали) провести час перед триптихом в Катедральному храмі Кельну, де св.Хосемарія декілька разів провадив Святу Месу і приносив подяку за Голготську жертву, поклоняючись Богу і міцно стискаючи руку всемогутньої Заступниці, нашої Матері Діви Марії.

Мої дочки й сини, в країнах нашої апостольської праці на нас чекає велика й радісна робота для душ. Отже я хочу повідомити вам, що

минулого місяця, 15 серпня,
оновлюючи посвячення Opus Dei
Непорочному Серцю Марії, я
говорив нашій Матері, що ми
хочемо прохання св. Хосемарії в
Лорето в 1951 році зробити нашим
власним, так щоб ревність за все
людство поглинала нас щодня.

Зі всією моєю любов'ю,
благословляю вас

Ваш Отець

+ Хав'єр

Памплона, 1 вересня 2009 р.

1. Св.Хосемарія, Христос
проходить поруч, 32.

2. св. Бернард, Проповідь на Різдво
Богородиці (Проповідь "на
акведуці").

3. Сир 24:18-20

4. Римський Місал, Різдво Пресвятої Діви Марії, Вхідний антифон.
5. Бенедикт XVI, Проповідь в санктуарії Матері Божої Бонарійської (Кагліарі), 7 вересня 2008 р.
6. Там же.
7. Іс 7:14; Мт 1:23.
8. Бенедикт XVI, Проповідь на свято Різдва Пресвятої Діви Марії, 8 вересня 2007р.
9. Там же.
10. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені під час роздумів, 8 серпня 1966 р.
11. Там же.
12. Там же.

13. Св. Бернард, Друга проповідь на Благовіщення, 17.
14. Св. Хосемарія, Дорога, 516.
15. Св. Хосемарія, Друзі Божії, 288.
16. Св. Хосемарія, Дорога, 762.
17. Пор. Пс 40 (41): 3.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-veresen-2009/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-veresen-2009/)
(23.02.2026)